

P1288

رابعيات
(١٣)

حسنتا پر موان کی مہنت ہو منہ سمجھ جائیگی
رزور

۲۰۲۲

تفقیہ
(۱۹۵۹)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۰۲۲

۲۰۲۲

سرزمینِ دکن کے مایہ ناز جادو نگار شاعر مولانا سید
جلال الدین توفیق کی غزلیں ہندوستانی
مضہائے نشاط کا جزوِ لاینفک ہو گئی ہیں اور بچے
بچے کی زبان پر چڑھی ہوئی ہیں۔ کوئی جلسہ شادی کا
ایسا نہیں جس میں ان کی غزلیں گائی جا رہی ہوں اور
نامعین سُر و جد و بیخودمی کی تصویر نہ بن جاتے ہوں۔
لیکن بہت کم لوگ اس امر سے واقف ہوئے گئے کہ ان
مقبول غزلوں کے علاوہ توفیق نے عینِ بختِ سالی

میں پختہ کار و پختہ شوق ہو جانے کے بعد اصنافِ سخن کی
سب سے مشکل صنف رباعی پر طبع آزمائی کر کے تصوف
کے پاکیزہ جذبات اور فلسفے کے اعلیٰ خیالات کی عمیق
غریب گلکاریاں کی ہیں۔

رباعیوں کا نظم کرنا بہت مشکل ہے۔ چار مصرعوں
کی محدود گنجائش میں حسن و عشق، پند و نصائح، مذمت
اخلاق، حکمت و تصوف غرض رموزِ مہستی کے بڑے سے
بڑے مضمون کو فصیح و بلیغ پیرایہ میں نہایت اختصار کیساتھ
ادا کر جانا بازیچہٴ اطفال نہیں۔ فارسی زبان میں سبکی
لکڑی، غزلی، جرجانی، عری، رومی، سحابی، بطامی، نیری
سنائی، شامی، میر درد، ابوالخیر، عطار، سمر، خیام وغیرہ جیسے
مسیحون قادر الکلام شاعروں نے رباعیاں تصنیف کی ہیں
مگر جہاں ادب آگاہ ہے کہ وہاں ہب العطاء نے ان سب میں
عمر خیام ہی کو قبولِ عام کا خلعت بخشا۔ اس حقیقت کو

پیش نظر رکھ کے ملاحظہ فرمائیے کہ توفیق نے رباعی کی
کٹھن میں کس قدر کامیابی کے ساتھ طے کی ہیں۔

صدیاریہ دل جو ان کی بھند گراں بہا عبادت

کے مجموعہ کا نام ہے۔ حقیقت میں اُن کے درد بھرے دلی
سو قاشیں ہیں جن کو اُنھوں نے کمالِ حسن کے ساتھ

خریدارانِ متاعِ سخن کے سامنے پیش کیا ہے۔ ان رباعیوں

میں کہیں سرمد و عمر خیام کا رنگ جھلکتا ہے کہیں میر و ابوالخیر کا

جلوہ نظر آتا ہے کہیں طوسی و سنائی کی حکیمانہ تخیل ہے کہیں سحابی

و ردی کی صوفیانہ تعلیم طلبِ رحمتِ باری شگافِ طرزِ خاص

دیکھئے۔ گویا عمر خیام کی روح بول رہی ہے۔

یادِ ترقِ کرم کن کہ ترامی زبید من آدمیسم مرا خطامی زبید

من میب دلم مرا چہ می شاید تو میدانی ترا چہ می زبید

اس رباعی پر بھی نیشاپوری کے انداز کا گمان

ہوتا ہے۔

حاصل زخم و غصہ اگر پاک شوی و زباوہ لالہ گوں طربناک شوی
 خیز بزرگ گرد از دامن کنا زان پیش کہ چوں گور پر از خاشاک
 میں چاہتا تھا کہ صدمہ پڑا نہ دے کی معنوی نرا
 اور ادبی لطافت کو بے نقاب کر دے مگر یہ تقریظاً اختصاً
 چاہتی ہے۔ اس لئے اہل ذوق خود اندازہ فرمائیں۔ ساری
 رباعیاں منتخب اور حقائق و معارف سے معمور ہیں۔ صنفیہ
 اول کو جن رباعیوں سے زینت دی گئی ہے وہ کلام مجید
 کی آیت پاک الطیعوا اللہ والطیعوا الرسول واولی
 الامر منہم پر عمل صالح کی ایک روشن مثال ہے
 توفیق حیدر آبادی کی نظر خدا و رسول کے بعد خیر و کن
 کی بارگاہ پر جا کے نہ ٹھہرتی تو پھر کہاں ٹھہرتی فقط

عبدالرزاق

غزوہ یح الاول ۱۳۸۶ھ

تقریظ

رباعیات جناب مولوی سید جمال الدین
توفیق مرحوم و مغفور کو میں غور سے پڑھا مرحوم
مختلف عنوانوں پر پر زور رباعیات لکھی ہیں ہر ایک
عنوان کے مضمون کو اوج فصاحت و بلاغت پر پہنچایا ہے
خصوصاً سلوک و تصوف کے مضامین کو اس خاص
انداز سے ادا فرمایا ہے جن کے نور سے چشم بصیرت چکاچو
ہو جاتی ہے۔ مرحوم کو مبداء فیاض سے مضامین عالیہ
کا ایسا خزانہ ملا ہے جن کو قسام ازل نے مرحوم کا

ہی حصہ کر دیا تھا۔ ہر مضمون لطافت و نزاکت کے
 سانچے میں ڈھلا ہوا ہے۔ تصوف و سلوک میں
 توفیق مرحوم کی رباعیات مولانا ابوسعید ابوالخیر
 و مولانا عبدالرحمن جامی رحمہما اللہ کے رباعیات کے
 ہم رنگ نظر آتے ہیں عام مضامین میں اس کے رباعیات
 کا مرتبہ مولانا سبحانی وغیرہ کے رباعیات سے کم نہیں
 مضامین سوز و گداز میں جو رباعیات ہیں ان کا جواب
 نہیں ہو سکتا۔ کیونکہ ان مضامین کا خزانہ توفیق
 مرحوم ہی کو عطا ہوا ہے

غرض کلام توفیق اوصاف مذکورہ سے لاجواب
 بلکہ آسمان فکر و سخن کا آفتاب ہے۔ ہمارے کلام
 کی تصدیق اُن ناقدانِ سخن سے ممکن ہے جن کو

اللہ تعالیٰ نے فخر رسا اور طبع عالی سے ممتاز فرمایا ہے

سدا فخر

پروفیسر کلیجہ عثمانیہ

حضرت والد مرحوم و مغفور مولانا سید جلال الدین توفیق
 کی حکیمانہ رباعیا پر وہ عدم میں رہ جاتیں اگر مخدومی و مہتممی
 مایہ نجات مولوی سید محمد عبدالرزاق صاحب راشدی بیچ سی۔ اس مہنگا
 مایہ نجامہ محاسب جسے کار عالی جامع کلیات اقبال اور علامہ بحر العلوم
 اشرف العلماء حضرت مولانا سید اشرف صاحب رحمۃ اللہ علیہ کی گرامیہ توجہات عطا یا
 شامل حال ہوتیں۔ اور یہ ہمیشہ میرے موجب بریگیڈ کی میری فرمائش
 پر ان ہر دو زنگوں از راہ کرم صندلہ دل تقریر نظم بھی تحریر کرنے
 کی محنت گوار فرمائی میں ان باعیا کے مجھ کو جب کا نام صندلہ دل ہے
 ہدیہ ناظرین کرتا ہوں ماہرین ادب بس گلستانہ کے ملاحظہ سے مرور ہو کر
 اللہ تعالیٰ چاہے تو والد کامل دیو افارسی اردو بھی شائع کرونگا جن
 حضرت راشد کا دلاویز مقدمہ بھی قابل دید ہوگا۔

وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ ۖ هُوَ حَيُّ ذُو الْكَرْسِيِّ ۚ فَهَظْ -

خاکسار
 سید الدین توفیق خلیفہ حضرت مولانا توفیق مغفور
 ملازم دفتر صد محاسب کلے عالی۔

[illegible]

۲
تو فیض آید از این پند
مست خال بار
نیاید به تیغ صولت
به تیغ تیران
تیغ تو مع گزند
چون جگر شود زخمی
نوفیق

طائرانِ گلشنِ بهار
 نے دولتِ نوحِ ایمان
 نے راحتِ آرامِ حجاب
 شتابِ جانِ شمشیر
 در قالبِ دوارِ حجاب
 توفیق

میں نے سب کو دیکھا ہے، مگر میں نے سب کو نہیں دیکھا ہے۔

میں نے سب کو دیکھا ہے، مگر میں نے سب کو نہیں دیکھا ہے۔

میں نے سب کو دیکھا ہے

۱۳۴۴

نایاب الی دینا و قیام
 از کار جهان طبع طریا پدید
 وز دور زمانه دگر زیاده
 فانی که گوشتین من و تو
 یون خطه پر کار نظر بایده
 قیوم

نایاب الی دینا و قیام
 از کار جهان طبع طریا پدید
 وز دور زمانه دگر زیاده
 فانی که گوشتین من و تو
 یون خطه پر کار نظر بایده
 قیوم

نایاب الی دینا و قیام
 از کار جهان طبع طریا پدید
 وز دور زمانه دگر زیاده
 فانی که گوشتین من و تو
 یون خطه پر کار نظر بایده
 قیوم

نایاب الی دینا و قیام
 از کار جهان طبع طریا پدید
 وز دور زمانه دگر زیاده
 فانی که گوشتین من و تو
 یون خطه پر کار نظر بایده
 قیوم

از آنکه در حق
شخصیت اگر نظر ندارم صحت
و نیست اگر بکار ندارم صحت
نیست و نیست اگر بکار ندارم
صحت و در دستم ندارم صحت

توفیق

مقاله و افکار
باز آن بی و بجا ندارم صحت
منذور و زینت ندارم صحت
من خودی فایده ندارم صحت
و بجا ندارم صحت

توفیق

تقلید بدین سبک
نیست شوق گران
ولا ضعیف بر زبان
ماند عیار زمین
و در فلک

توفیق

نفسی
آن که شوق گران
ولا ضعیف بر زبان
ماند عیار زمین
و در فلک

توفیق

فروغی که از حق و فاضل
 علم رخسار منی بر رخسار
 به میان آفتاب منور
 از کار و روزگار پست
 چون آب بر آلوده نجاست
 توفیق

عاشق باغ عشق
 مانده درین بهار
 غمخوارم و غمخوار
 تیر و تیغی که بی تیر
 ما دیده بودیم بر رخسار
 توفیق

عالمی که از حق و فاضل
 کجاست که از حق و فاضل
 که خدایه زبونم با بیاری
 که بپوشد رخسار من
 که بود در صحن و باغ
 توفیق

عالمی که از حق و فاضل
 باری که از حق و فاضل
 که بپوشد رخسار من
 که خدایه زبونم با بیاری
 که بود در صحن و باغ
 توفیق

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله رب العالمين

عَفْلًا كُنْتَانِي
وَأَمَّ نِيَّاتٍ كَيْفَ تَهَيَّئِينَ
صَيَادِي حِينَ تَقْرَأِينَ
يَا غَائِلٌ تَنْزِيهِ خَوَالِدٍ أَكَاهِ إِيَّيْ
وَأَقْفُ زَارِئِهِمْ أَكَاهِ إِيَّيْ
أَتُوقِي

چو کلاه مستطین
اتباع زلفش فلک است
یا خدیجه طهری
یا خدیجه دایم و دو بهر
یا خدیجه یوسف
یا خدیجه ساسان
یا خدیجه شمس
یا خدیجه نازنین

فغانیست که خال خال
خیزد و فغانیست که لب لب
خاکین شد از خنجر جاصل
خاکین شد از خنجر جاصل
خاکین شد از خنجر جاصل
خاکین شد از خنجر جاصل
خاکین شد از خنجر جاصل
خاکین شد از خنجر جاصل

فغانیست که خال خال
خیزد و فغانیست که لب لب
خاکین شد از خنجر جاصل
خاکین شد از خنجر جاصل
خاکین شد از خنجر جاصل
خاکین شد از خنجر جاصل
خاکین شد از خنجر جاصل
خاکین شد از خنجر جاصل

فغانیست که خال خال
خیزد و فغانیست که لب لب
خاکین شد از خنجر جاصل
خاکین شد از خنجر جاصل
خاکین شد از خنجر جاصل
خاکین شد از خنجر جاصل
خاکین شد از خنجر جاصل
خاکین شد از خنجر جاصل

فغانیست که خال خال
خیزد و فغانیست که لب لب
خاکین شد از خنجر جاصل
خاکین شد از خنجر جاصل
خاکین شد از خنجر جاصل
خاکین شد از خنجر جاصل
خاکین شد از خنجر جاصل
خاکین شد از خنجر جاصل

وفا بیداری عالم و چون وادار
در و چرخ خیال و چون وادار
نوفیق

وفا بیداری عالم و چون وادار
در و چرخ خیال و چون وادار
نوفیق

وفا بیداری عالم و چون وادار
در و چرخ خیال و چون وادار
نوفیق

وفا بیداری عالم و چون وادار
در و چرخ خیال و چون وادار
نوفیق

و فو و شوق
گر باریدی آید و شوق
باروی و باره مع کشاید
نقوش عینیت بیانی دل
و غنچه جگر و شوق
و فو و شوق

نقوش خواست
یار و یار من است
از دانه کرم
چون که زوم زمانه و کربان
و فو و شوق

کلمه و شوق
او که نور و شوق
گلستانه و شوق
گانه و شوق
و فو و شوق

نقوش و شوق
یار و یار من است
چون که زوم زمانه و کربان
و فو و شوق

بختیگر
 که میان پادشاه
 زانکه پیش پادشاه
 در میان پادشاه
 خاکی در آید
 وفوق

بختیگر
 صد مرتبه شدی و عفتی
 رفتی بدین
 از قطره شدن گویچه بودا
 چون قطره اگر در آید
 وفوق

بختیگر
 جان غم و غصه اگر آید
 و ز باد و لاله کون طربان شود
 بختیگر
 گرو از دامن خاک
 زان پیش چون گویچه از خاک
 وفوق

بختیگر
 که حال بنوا میدارد
 صد مرتبه که جان را فدا میدارد
 زان پیش که گویچه
 بختیگر
 و زان پیش که گویچه
 وفوق

چشمتان از آید و آید
 منور و منور
 از چشم من
 آید و آید
 منور و منور
 از چشم من
 آید و آید
 منور و منور
 از چشم من

چشمتان از آید و آید
 منور و منور
 از چشم من
 آید و آید
 منور و منور
 از چشم من
 آید و آید
 منور و منور
 از چشم من

چشمتان از آید و آید
 منور و منور
 از چشم من
 آید و آید
 منور و منور
 از چشم من
 آید و آید
 منور و منور
 از چشم من

چشمتان از آید و آید
 منور و منور
 از چشم من
 آید و آید
 منور و منور
 از چشم من
 آید و آید
 منور و منور
 از چشم من

۱۸
 اَلْجَنَابِ
 اے ساتھی! غمِ ارادہ کو بیا
 کہ جو جمعہ بزرگِ مضطر
 ایگو نوینیت بیانی وین
 زانسان کہ طعینید درجہ با
 فوق

۱۹
 حُتُّا قَالَتْ
 ای تو کا رہو کہ
 این جمعہ بزرگِ مضطر
 ای تو کا رہو کہ
 این جمعہ بزرگِ مضطر
 فوق

۲۰
 اَلْجَنَابِ
 اے ساتھی! غمِ ارادہ کو بیا
 کہ جو جمعہ بزرگِ مضطر
 ایگو نوینیت بیانی وین
 زانسان کہ طعینید درجہ با
 فوق

۲۱
 حُتُّا قَالَتْ
 ای تو کا رہو کہ
 این جمعہ بزرگِ مضطر
 ای تو کا رہو کہ
 این جمعہ بزرگِ مضطر
 فوق

تغفلت مخزن
 آنکه غفلت از حق و عزت
 اندر از اینست و سر زاری
 گشتش زده ایم در خواب
 بیداری با که یک بیداری
 موقوف

تغفلت مخزن
 آنکه غفلت از حق و عزت
 اندر از اینست و سر زاری
 گشتش زده ایم در خواب
 بیداری با که یک بیداری
 موقوف

تغفلت مخزن
 آنکه غفلت از حق و عزت
 اندر از اینست و سر زاری
 گشتش زده ایم در خواب
 بیداری با که یک بیداری
 موقوف

تغفلت مخزن
 آنکه غفلت از حق و عزت
 اندر از اینست و سر زاری
 گشتش زده ایم در خواب
 بیداری با که یک بیداری
 موقوف

غم از غم باطنی
 از طاقت پروا نبرد
 بالاست منور بام
 با عالم جان میبارم
 پیونقی است بر سر و ریش
 توفیق

فغان از تنگنا
 تا خفت دل بود نماند
 تا جام بود نشان صبا
 در می کل فغانست جز در آفتاب
 فانیست وجود قطره در آفتاب
 توفیق

سبزه سبزه
 منی و نشاط و کامی دارم
 در عالم پیونقی رنگانی دارم
 پیونقی چه گویم انقلاب عالم
 تمام آفتاب جوانی دارم
 توفیق

اختلال از غم
 پیونقی بندان می آید
 با با صفا لطیف خوش کامی
 چون سبزه سبزه پیونقی
 پیونقی
 توفیق

[illegible]

نایاب این ابروی
 تمام ماه رخ که آنکس
 تا بختی جز او
 تمام جبهه شاد و درو
 پیاپی علم و غیره
 فوق

فکر و فکر و فکر و فکر
ملک و ملک و ملک و ملک
طوبی و طوبی و طوبی و طوبی
کی و کی و کی و کی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنِّي شَدِيدُ غَمِّ خَفَائِمِهِمْ
وَلَسْتُ بِمُسْلِمٍ
أَزْوَاجَهُمْ أَزْوَاجِيهِمْ
فَوَيْلٌ لِلنَّاصِرِينَ

و قلمی که در دستش
 و قلمی که در دستش
 و قلمی که در دستش
 و قلمی که در دستش
 و قلمی که در دستش
 و قلمی که در دستش
 و قلمی که در دستش
 و قلمی که در دستش

توفیق

و قلمی که در دستش
 و قلمی که در دستش
 و قلمی که در دستش
 و قلمی که در دستش
 و قلمی که در دستش
 و قلمی که در دستش
 و قلمی که در دستش
 و قلمی که در دستش

توفیق

و قلمی که در دستش
 و قلمی که در دستش
 و قلمی که در دستش
 و قلمی که در دستش
 و قلمی که در دستش
 و قلمی که در دستش
 و قلمی که در دستش
 و قلمی که در دستش

توفیق

و قلمی که در دستش
 و قلمی که در دستش
 و قلمی که در دستش
 و قلمی که در دستش
 و قلمی که در دستش
 و قلمی که در دستش
 و قلمی که در دستش
 و قلمی که در دستش

توفیق

مطلب صبح بخیر
 تقدیر خوش را رواج داری
 بفرست کاره اختیار داری
 بی حیل بکار و صاف داری
 بپایه عمر صلاح داری
 توفیق

شاد بودی و دل خوش
 نقشه بد را ز کس من می نبرد
 در کشت و غنم من می نبرد
 توفیق عزم من می نبرد
 صد غنم من می نبرد
 توفیق

افتخار از ملک و سلطان
 چون جام مرگ و زهر و کین
 دهن بستی حرام و کین
 از شوهر وادش جان کین
 به غیر دل غنیمت کین
 توفیق

از چشم من سرور و دام
 نه از زانو من لطف و دام
 بی برگ و بری پا چرخ و دام
 در باغ وجود من گل و دام
 توفیق

بیت غزل

خفت شک و ز تو شک نشود
هر عقده آسان تو شود
بیدار نبی و ز تو بخت
دروغ خاک که بیدار شود
دروغ فوق

بیت غزل

بخت تو آن درد که در میان
و آن خفت که در میان
جان مطیع ز من بیدار
شاید که بیدار شود
دروغ فوق

بیت غزل

خفت که در من ز بخت
و ز دام و ز بخت
دروغ که در من بخت
و دروغ که در من بخت
دروغ فوق

بیت غزل

دروغ که در من بخت
و ز دام و ز بخت
دروغ که در من بخت
و دروغ که در من بخت
دروغ فوق

Subject No. ۲۲ No. ۲۲

تمتیم
۱۶۱۹۵۸

از قاضی غلام مولانا مولوی محمد سعادت
هفتش منشی قاضی و مولوی قاضی
مولوی کامل مددگار اول مدد
نور قاضی دارا

قطعه تاریخ طبع رباعیات
شاعر اکمال سخندان نازک خیا
آفتاب شاعر و شاعر
مولوی سید جمال الدین قاضی
نور قاضی دارا

آب الطیب
هفتش تاریخ طبع
نور قاضی دارا

تاریخ طبع
نور قاضی دارا
نور قاضی دارا

